

Johannes 5

Jesus helbreder den syke mannen ved Betesda dammen. Vi leser i sammenheng vers 1-15

Igjen ser vi Jesus oppsøker enkeltmennesket. Det er godt at vi har Den Hellige Ånd idag som kan være overalt hele tiden og oppsøke mange flere enn Jesus kunne. Fremdeles handler Han med enkeltmennesket.

Denne gangen krever ikke Jesus at mannen tror på noen ting for å bli helbredet. Jesus møter hans fysiske behov først, og etterpå oppsøker ham for å forkynne til ham om synd og dom. Beskjeden var som alltid tilpasset mottakeren. Det står faktisk ikke noe om mannens tro.

Det som gjør dette underet spesielt betydningsfullt er at det førte til direkte konfrontasjon mellom Jesus og jødene. Det førte også til at Jesus på en avgjørende måte erklærer Seg til å være ett med Gud. Fra nå av er de jødiske lederne på jakt etter å drepe Ham.

v. 16 Sabbatsbudet er viktig i moseloven, men ble tilført mye underlige regler som «hjelp». Det gjorde feiringen om til noe annet enn det var ment til. Når folk ikke forstår poenget med en lov, så trenger man å lage en innfløkt sett med regler for å følge loven.

v. 17-18 Jesus starter ingen debatt om disse regler, heller ikke nekter å ha brutt sabbaten, men sier at Gud aldri hører opp med å jobbe for mennesker, likeså kan ikke Han la være.
Johannes 9,4

v.19 – Jesus kan ikke la være å gjøre Guds gjerninger. Som Far så Sønn.

v. 20-21 Med disse «større gjerninger» sikter Jesus til annet enn helbredelser. Han reiser opp de døde. I begge forstand.

v. 22-23 Jesus er ikke kommet denne gangen for å dømme, men skal komme igjen for å dømme. Han er Lammet som er verdig til å åpne bøkene. Disse versene ser framover.

v. 24 Frelsen er evig liv. Man er reddet fra dommen. Man lever allerede nå.

v. 25-28 Det handler både om de åndelig døde nå som hører Hans røst og får liv, og den fysiske oppstandelse i framtiden.

v. 29 Det er to oppstandelser nevnt her. Åp. 20,4-6 og 20,11-15 beskriver de to.

v. 30 Vi også skal gjøre Faderens vilje. Vi finner Hans vilje i Hans Ord.

v. 31-36 I vers 31 sier Jesus at det muntlige vitnesbyrde til en enkelt, seg selv, er ikke nok. Selv Johannes' vitnesbyrd er ikke nok. Johannes var bare en lampe (*luchnos*) men Jesus er selve Lyset (*phos*) – Joh. 1,6-9.

Et vitnesbyrd er større og det er de gjerningene Jesus gjør.

v.37-39 Faderens vitnesbyrd – Joh.1,32-34 og Markus 1,9-11

Men for dere som ikke var tilstede da for å oppleve dette selv, er Hans Ord (Gamle Testamentet) vitnesbyrde om nettopp Jesus. Når vi studerer Skriften skal vi lete etter vitnesbyrde om Jesus.

v.40 Se Joh. 3,36 – ordene «vil ikke»

v. 41-43 Verden forkaster Kristus som kom i Sin Fars navn.

Men Antikrist vil verden en dag ta imot. Han kommer i sitt eget navn og tilogmed får laget et bilde av seg som skal tilbes av hele verden. (Joh. Åp. 13)

v. 44 Se Joh. 12,42-43 Er det mulig at vi også søker ære av mennesker framfor ære fra Gud?

v. 45-47 Et angrep på Gamle Testamentet er et angrep på Jesus.

Legg merke til ordene «Moses skrev» og «hans skrifter». Det **var** Moses, og han **kunne** skrive. Dette latterliggjør hele fundamentet for bibelkritikken til de liberale med et slag.

Jødene trodde Moses men ikke at han talte om Jesus. Hva er det egentlig de liberale tror på når de ikke engang tror på Moses?

«Hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro Mine ord?»

Hvem er det som **ikke** taler sant her?

a) Johannes som siterer Jesus?

b) Jesus som sa det?

c) Tom som «tolker» det?

d) de liberale?